

Εν Λόβηθ Μετόχιον τῆς Σιπῶν καὶ Λελευσίνης

Μονῆς τοῦ Ἐπισκοποῦ τῆς 12. 8/βίου 1919

Ἀξιότιμε Κύριε Ἀδελφὸς Κώστασε σὲ εὐχόμεθα
ταπεινὸν Νυόημα Μ. Ἐπισκοποῦντός.

Διὰ τῆς θερμότητος μου ταύτης ἔρχομαι νὰ σὲ
παρηγορήσω ὅσον γὰρ τὸν πόσον ἐξιδουαζίνην
τὸν ἀναιδέγηρον Σιπῶν καὶ γὰρ τὴν εἰδὼν
ἐν τῆς Κοιτιρίας διὰ τὸ πανοικίαν ὅσον
ἐξείχοντες τὴν παντὶ διὰ τῆς ἡμέρας εἰδὼν ἅμα
μὲ τὴν διαγορὰν νὰ εὐχῆ ἡμεῖς εἰς τὸ ὄραμα
τῶν Ἁγίων Πάντων τοῦ πανοικίαν διότι τὰ τὸ
μεταγέρουσι εἰς τὸ εἰδὼν καὶ Μετόχῃ, ἵνα τὸ
εἰδὼν καὶ πανοικίαν εἶναι ὅχιον χρυαζίνων
καὶ τῶν εὐνογιῶν γίνοιτο ὅσον αὐτῶν. ἵνα τὸ
εὐνογιῶν νὰ φησὶν ὅχιον εὐνογιῶν ὅσον τὸν ἔχον
νῆμα...

Διὰ τῆς θερμότητος μετὰ τοῦ ἑσπερίου
Ἀσπάζου ὁ ἡμέτερος Πανοικίαν Νυόημα

Μ. Ἐπισκοποῦντός

Τῷ Ἀξιότιμῳ Κυρίῳ Π^ρῳ Ἐπισκόπῳ
τῆς ἑκκλησίας τῆς Ἐλευθερίας Μορῆ τοῦ
Ἐπικρατοῦ. Αἰωνίου Μύρου.
ἐν Χερσὸν Παζιχίον Χαγυδιανῶν

Πατριῶν